

Reseentryck på isen mellan Sandhamn och Stockholm.

1

Elias Sehlstedt.

Allegretto.

Sång.

Vid fem - ti års ål - der blef stu - gan mig trång På min ens - li - ga
Då tog jag min res-pels, si - be-risk kar-pus Och pi - ska och
Och Brun-te i sol-ske-net fru-sta' och fnös Och lyf - te pa

146.

Piano.

ö. _____ Att ba - ra se get - ter blef da - gen mig läng, Och
hatt _____ Och natt-säck och kapp-säck och kag-gar och krus Och
svans; _____ Och sä - kert det hör - des en mil då han nös I

så kom det snö. _____ Från Lapp - land kom Nor - dan lik -
skärp och kra - vatt. _____ Med snug - gan i mun och med
mor - - go - nens glans. _____ Och so - len i i - sen tog

som en fan-tast Och tog böl - - jor - - na fast, _____ Och
Brun-te i traf För - bi kob - - bar och haf _____ For jag
af vårt por-trätt Så o - änd - - li - - gen nätt. _____ Man

skär - går - den blef på ett märk - vär - digt vis Fa - ne - - rad med
fjär - dar och sund för - bl Djur - ö ka - pell I min him - - mels - blå
ha - de ej kun - nat mer lef - van - de bli Ut - i fo - - to - gra -

is.
fällt.
fl.

cresc.
f

Och lustigt och gladt, som en bullrande dans.
Öfver böljan det bar.
I skogen var tyst, och i hundarne fans
Ingen sångare qvar.
Och Baggen låg blank, som han sopts med en qvast,
Men förunderligt fast.
Blott här och der låg liten hästl..t på vik,
Som „en fruseu musik.“

Och månen klef opp i den mörkgröna skog
Uppå öfversta pinn.
Och Nacka jag såg; det var skada på krog,
Att den skulle dras in.
O, drufvornas tempel! din takås och fot
Ha fått fallandesot.
Så grusas, o Bacchus! alltmer och alltmer
Dina glada qvarter.

Men Brunte, som hade en hörsel så fin,
Satte af i galopp,
Tog tömmen med svansen och gnodde som hin
Uppå Nackanäs opp.
Och hungrig och törstig jag ropte på mat,
Så att krögarn blef flat.
Han troligtvis aldrig sett, utom min häst,
En så glupande gäst.

Och Brunte han slök sin portion utaf hö,
Och jag tömmarne grep.
Och han nystade på öfver Hammarby sjö
Genom tull'n, så det pep.
Och på gator och torg uti glädjen han sprang
Och vid bjellornas klang
Trumpetade ut, att jag kommit till stan,
Så jag skämdes som fan.

Och herberge fick jag i Urvädersgränd
Hos en gammal kokett.
Och dagen derpå gick jag oppsträckt och spänd
Uppå resandes sätt.
Och jag helsades flitigt med handslag och glas
Och små trefna kalas.
Och det gladde så innerligt brödernes själ,
Att jag mådde så väl.

Jag köpte cigarrer och fem skålpond snus
Och jamaika på krus,
Och yände en morgon helt bittida om
Samma väg som jag kom.
Och lyckligt och väl öfver villande sjö
Kom jag hem till min ö,
Och tänkte, som troligtvis också min häst,
Att hemma är bäst!

Lifvets saga.

3

Elias Sehlstedt.

147.

Vivace.

Piano.

Li - ten stump jag sjung - a vill, Och till äm - ne vill jag ta - ga Lif - vet
Menskans fram - tid är för - dold, Ö - dets djup kan ing - en lo - da; Någ - ra
En går in vid rän - te - ri, En blir läns - man och för - mö - gen, En får
Å - ren gå i tripp och traf, Blom - mor viss - na he - la knip - pan; Ti - den

och dess gam - la sa - ga, Ty den kan jag u - tan - till. I vår barn-dom pa - ra -
vä - gar ä - ro go - da, An - dra gå för hin i väld. En blir köp - man med a -
ärf - va he - la hö - gen, En blir fast för slottskans - li. En blir stats - råd, en trak -
står med pu - der - vip - pan, In - nan man vet or - det af. Är man nack - styf, blir man

dis Få vi nam - nam ut - af mam - ma, Och af pap - pa med det -
vance, En bank - rutt blir och för - lä - gen, En går em - bets - man - na -
tör, En som er - ke - bi - skop slu - tar, En gör pil - ler, en gör
mjuk, Lif - vet har sin e - gen sko - la. Bäst som ung - a vi oss

sam-ma Al-fa-bet och tupp och ris. Af ma-gi-stern med li-nalun
 vä-gen, Tar lek-tion i pre-fe-rence. En blir satt på do-mar-stol,
 stru-tar, En blir brän-vlus-kon-trol-för. En får sväl-ta som ad-junkt,
 so-la, Ha vi ryggvärk och pe-ruk. Ju-bel el-ler jem-mer-pop,

Får man
 En får
 En blir
 Lyckans

dim.

knäpp och läng-a la-ger om-kring knekt och får en män-sken el-ler lex-or, Blir stu-dent och går på sex-or, Och tar pan-nan, En blir dok-tor, och en frö-ken, En som bi-skop mår som dö-den kom-mer an-nan Blir en gö-ken, En blir se-dan, Grl-nar

p e leggiero

slut-ligt ka-me-ra-lu,
 "hund på bas-fi-ol,"
 ing-en-ting helt lugnt,
 han åt allt-i-hop,

och tar slut-ligt ka-me-blir en "hund på bas-fi-en blir ing-en-ting helt han åt allt-i-

ra-lu.
 ol."
 lugnt.
 hop.

mf e staccato

dim.

dal S

Vår-rim.

5

Elias Sehlstedt.

148.

Allegro molto.

Piano.

O, hvad kip, o, hvad plip Ut-i skog, ut-i dal! O, hvad
plip, o, hvad kip Ut-i björk, ut-i al! Det är klang i hvor knopp, En fi-
ol i hvor topp. Trast och si-ska har höjt Hvar sin ple-co-la-flöjt; Och i

gra - nens kar - kas Rutt - rar or - ren sin bas. Det är vår, det är

vår! I hvor å - der det slår Blott för - so - ning och frid. Det är kär - le-kens

p e dol.

tid, det är

cresc.

kär - le-kens tid. På den gung-an-de gren, Se hur' sött li - ten

cresc. *pp*

en Spet-sar nä - pet slu mun Med en ann' i för-bund. Och en kyss, det är

allt; Ing-en lys-nings-an-stalt, Ing-en ba - kel-se - fest, Ing-en punsch, ing-en

prest. Det är bröl - lop på stund, Ut - i sam - ma se - kund, Som man kys - -

ses på mun, som man kys - ses på mun. Ing-en hög-vör-dig man Nåh-sln

klan - dra det kan. „Det går an, det går an“

„det går an, det går an“ O, hvad

kip, o, hvad pip Ut - i skog, ut - i dal! O, hvad pip, o, hvad kip Ut - i

björk, ut - i al! O, du här - li - ga vår! Ing-en - ting öf-ver - går Din upp -

cresc.

liv - van-de saft, Din för - trol - lan-de kraft. Punsch och ko - ste-ligt vin Och li -

cresc.

f

kör su-per-fin Är ett fnask, är ett noll Mot den enk - la - ste

fall, Mot den ring - a-ste bit Af din grö - na ha - bit,

p

cresc.

p

af din grö - na ha - bit.

Segue.

Fine.

Grazioso.

Kors! hvad du är gen-til.
Hvad du har för en grace,
Om man

L'istesso tempo

ser din pro-fil El-ler ser dig „en face“ Hvad du har
för en grace!

Hvad är guld, hvad är namn,
Hvad är allt hvad jag drömt,
Om allt

stort och be-römdt, Mot den öpp-na-de famn, Som du räe-ker mig ömt?

A musical score page featuring two staves. The top staff is for voice and piano, with lyrics in Swedish: "pus-sa på mun, Låt mig drömma mig varm Hår på blom - man-de strand! Låt mig hvi-la en". The bottom staff is for piano, showing harmonic progression and bassline.

A musical score page featuring a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a rest, followed by eighth notes. The piano accompaniment consists of eighth-note chords. The lyrics are: "stund Just så här vid din barm, Låt mig pus - sa på hand Och för -". The piano part includes dynamics labeled "cresc.". The music is in G major, common time.

Allegro molto.

nim-ma din röst, Full af kär - lek och tröst!

O, hvad

Da Capo.

Segelsång.

Elias Sehlstedt.

149. Allegro.

Piano.

Ku - - la t, lil-la vind!

Knuf - fa på, lil-la våg!

Jag blir varm om min kind,

cresc.

Jag blir glad i min håg,

Då det hyl - ner!

tag.

Hör jag vin - denskonsert, Blir jag upp - sko-jadtvärt;

Jag blir ung - dom-ligt frisk, Jag blir rig - tigt en

fisk Ut - - i huf - vud och stjert.

Hvad är

lan-det e - mot Den-na böl-jan-de fjärd, Den-na
 p ff sf sf sf

gup-pa-n-de färd I a - bor-rar-nas verld, Då det
 p ff sf sf sf

stra-mar i skot, Då det kna-kar i köl, då det stra - mar i skot, _____ då det
 cresc.
 p cresc. sf sf sf

kna - kar i köl, _____ ack ja! _____ då det stramar i skot, då det knakar i
 sf sf sf sf

<img alt="Musical score for voice and piano, page 14. The score consists of four systems of music. System 1: Treble and bass staves. Text: 'lan-det e - mot Den-na böl-jan-de fjärd,' followed by 'Den-na' on the right. Dynamics: dynamic 'p' at the beginning, followed by 'ff', 'sf', 'sf', 'sf'. System 2: Treble and bass staves. Text: 'gup-pa-n-de färd I a - bor-rar-nas verld,' followed by 'Då det' on the right. Dynamics: dynamic 'p' at the beginning, followed by 'ff', 'sf', 'sf', 'sf'. System 3: Treble and bass staves. Text: 'stra-mar i skot, Då det kna-kar i köl, då det stra - mar i skot, _____ då det'. Dynamics: dynamic 'cresc.' at the beginning, followed by 'sf', 'sf', 'sf'. System 4: Treble and bass staves. Text: 'kna - kar i köl, _____ ack ja! _____ då det stramar i skot, då det knakar i'. Dynamics: dynamic 'sf' at the beginning, followed by 'sf', 'sf', 'sf'.
 </p>

köl,   Li-te' upp - - rymd och knöl,—   Li-te' upp - - rymd — och

knöl!

Och — hur'in - ner-ligt väl   Mår — ej he - lam in själ

När — som vå - gornas dopp   Dug - gar öf - ver min kropp,

Och kan-ti - nen slås opp!

pp

Och små böl-jor de gå Rundt om kring och se på,

cresc. *ff sf sf sf* *p*

Med sin ljuf - li - ga röst Och små kull - ri - ga bröst.

f sf sf sf *p*

Och små böl-jor de gå Rundt om - kring och se på. Det var

ff sf sf sf *p*

cresc.

rätt, Kaj - sa, blås! — Se, god af - ton, herr Mås! — Jag rår ie - ke för, jag rår ej

för, jag rår ej för Att jag gör som jag

gör. — Nej, jag rår ie - ke för Att jag gör som jag gör. Skål, för-

tju - - san - de mör! — Skål, för-tju - - san - de mör!

p

Och hur'ln - ner-ligt

fp   *pp*   *cresc.*   *p*

väl   Mår ej he - la min själ

När som vå - gor-nas dopp   Dug - gar öf - ver min

cresc.   *dim.*

kropp,   Och kan-ti - nen slås opp!

pp

Sjön har

i sig bestämdt Något su-gan-de-jemt. Om man går för en slör, El-ler lig-ger på svaj, Om man

går för en slör, El-ler lig - ger på svaj, Blir man rig - tigt en haj, ja, en

haj

Ef-ter hvet-bröd och smör, Ef-ter

får - bog och kalf, ef-ter hvet-bröd och smör, ef-ter får - bog och kalf, Och en half,

och en half,
ja, en half!

cresc.   *p*   *cresc.*

Hvar är gubben Neptun? Han är ne-re hos frun I sin gröna paulun I sin
cresc.   *f*   *p*

him-mels-blå sal; Han är ne - - re hos frun I sin grö - na pau-lun I sin
cresc.   *sf*   *sf*

him - mels-blått vatt - ra-de sal. _____ *p*
f   *ff*   *p e stacc.*

ful - la-stemått Tömmer jag min po-kal, ut - i ful - la-stemått tömmer jag min po-kal: Klang för

cresc.

cresc. f

vå - - gor - nas drott! Klang för vå - - gor - nas drott!

sf s f sf dim.

Ku - - la i, lil - la

p 12 p

vind! Knuf - - fa på, lil - la våg!

g: g: g: g:

Jag blir varm om min kind,
Jag blir glad i mln

cresc.   *dim.*

håg,
Da det hyl - ner i tåg.

pp

Bå - - ten gung - ar och

p

går,
Snart till stran - den han når.

Blå — är him - len och klar, — Sol — och vän - skap och

cresc.   *dim.*

sång — Och — en sup, — som var,,bon“

cresc.

Och — eu sher - ry så rar! Bae - chushar purp - rat vår

sf   *sf*

klnd . Skål — för hvar su - san-de vind !

sf   *dim.*

Skål, I le - kan-de böл-jor, gu - tär!

p e dot. *sf cresc.*

Skål, I le - kan-de böл-jor, gu - tär! I le - - kan - de

sf *f* *sf* *f*

böl - - - - - jor, gu - tär!

ff *dim.*

p

pp *morendo*

Elias Sehlstedt.

150.

Poco Allegretto.

Piano.

(Med ett nästan talande föredrag.)

Min Gud! så trefligt ! fy-ra rum Öch kök, och altt ny-re-pa - reradt! Och

p e legato

fön - ster.ru - tor nit-ton tum, Just herr . skapslikt och väl ran - geradt ! Oeh

här i kammar'n får du lof Att se hur' vän - ligt so - - len

cresc.

ski - - - ner. Ack, tit-ta! hvil-ken söt al-kov

dim.

Med tryckta net-tel-duksgar-di-ner!

p

Och hvil-ken ut-sigt! hul-da, kom! Se
Jag lycklig är på sätt och vis, Men

p

hol-men der vid „Prestens udde,“ Der so-len just går ned, liksom Hon
tim-mar-ne gå än-då se-na. Visst har jag här ett pa-radis, Fast

mf

sf

A musical score page featuring a single melodic line on a five-line staff. The key signature is B-flat major (two flats). The music consists of eighth and sixteenth note patterns. Below the staff, the lyrics are written in two columns in a cursive-style font. The first column reads: "tänk - te ta den till sin kudde. jag, som A-dam, går al - le-na;". The second column reads: "Och der, hur vex - ja skog och slätt Ro - Men, ack! då i sin blom-sterskrud Mid -". The page number 27 is located at the top right corner.

A musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses a treble clef and has a key signature of one flat. It includes a dynamic instruction 'dim.' above the first measure. The bottom staff uses a bass clef and has a key signature of one flat. It includes dynamic markings 'p' over the second and third measures, and 'cresc.' over the fourth measure. Both staves show eighth-note patterns.

A musical score for 'Vårblom' in G major, 2/4 time. The vocal line starts with a melodic line on the first two measures, followed by piano accompaniment. The lyrics are: "man - tiskt mel - lan berg och by - - - ar! Och som - marn fi - ras gladt och vär - - - digt, Då". The piano part includes eighth-note chords and sustained notes.

A musical score for piano, featuring two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. Measure 11 starts with a dotted half note followed by eighth notes. Measures 12 and 13 begin with forte dynamic (f) and fortissimo dynamic (ff), both featuring sixteenth-note patterns. Measure 14 begins with ff and ends with a fermata over the final eighth note. Measure 15 concludes with a forte dynamic (f).

A musical score for 'Vatten spegel' in G major, 2/4 time. The vocal line consists of two staves of music with lyrics below. The first staff starts with a half note followed by eighth notes. The second staff begins with a quarter note followed by eighth notes.

A musical score for piano, consisting of two staves. The top staff is in treble clef, B-flat key signature, and 2/4 time. It contains a series of eighth-note patterns. The first four notes are grouped by a brace and have a dynamic marking 'dim.'. The next two notes are grouped by a brace and have a dynamic marking 'p'. The final note is enclosed in a bracket. The bottom staff is in bass clef, B-flat key signature, and 2/4 time. It contains a series of sixteenth-note patterns.

A musical score for piano, showing two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. Measure 11 starts with a dynamic 'p' (pianissimo) and consists of six eighth-note chords. Measure 12 begins with a dynamic '>' (forte) and features eighth-note chords followed by sixteenth-note patterns.

Den gamle lotsen.

Elias Sehlstedt.

Andante.

Sång.

På den öds - li - ga häll Sat - te ö - det mitt tjäll Mel - lan
 Då blef haf - vet mig kärt Hvad jag kan har jag lärt Af min
 När det ga - pan - de haf Öppnar graf ef - ter graf, Skall han
 Me - dan blo - det är ungt Käns ej yr - ket så tungt, Men det

151.

Piano.

böl - jors och brän - ning - ars svall.
 fa - der, fast il - la jag slet.
 ut, om ock dö - den han ser;
 nal - kas en dag, fast - än gömd,

Nakna klip - por - na stå, Och der
 Och min sko - la blefsjön, Och min
 Och med bllc - ken hemåt, När han
 Och då bry - tes hans röst, Och då

gror knappt ett strå, Och med nöd står den tvi - nan-de tall. Här jag
 lär - dom blef böñ, Och dess tröst är det en - da jag vet. Ut - i
 los - sar sin båt, Vet han ej, om han fä - ster den mer. Från sitt
 kom - mer hans höst, Då är lot - sen för - sli - ten och glömd. Sjelf jag

föd - - des, och här Mel - lan kob - bar och skär Re - dan
 fa - - ror och nöd, Of - ta nä - ra min död, Var jag
 hus - - li - ga tjäll Mång - en storm - di - ger qväll Ryks han
 kän - - ner och ser, Hur' mitt lif - mer och mer Moj - nat

f *dim.* *cresc.*

ma - na - de vin - dar - nes rop;
 mång - en gång il - la till mods,
 plöts - ligt ur vän - ner - nas famn.
 ut, som det still - nan - de haf.

Och den bru - san - de våg Var det
 Men min an - de har bedt, Och jag
 Hans för - sa - kan och strid Fü - ster
 Ing - en kän - ner sin död; Böl - jan

f

dim.

p

för - sta jag såg, Och dess svall har be - vitt - nat mitt dop.
 trott och jag sett, Att det ges ock en Gud för en lots.
 ing - en slig vld, Blott att krä - marh får sku - tan i hamn.
 gaf mig mitt bröd, Kanske ger hon mig ock - så en graf.

p

cresc.

dim.

p

Våren kommer.

Elias Sehlstedt.

Allegretto.

Sång.

152.

Piano.

Vå - ren ar - be - tar allt hvad han för - mår; Fy - ra par lär - kor jag
 Tra - star - ne skrat - ta åt ek - or - rens språng. Torn - dyf - lar gä - spa vid
 Fi - sken, som vint - rat i dju - pa - ste dyn. Tit - tar ur vå - gor - nas
 Maj och hans skö - na, för - träff - li - ga fru, Flo - ra, ha myc - ket att
 Guds magt är vint - ren nu långt här - i - från, Och längnäst i Lappland står

såg ut - i går; Och sip - por - na trol - las Ur mos - sa och mull, Och
 myg - gor - nas sång, Och my - ror - na pu - sta I svet - ti - ga fjät, Och
 fön - ster mot skyn, Och gla - da och trygg - ga De pla - ska vid strand Och
 pyss - la med nu; Ty jer - den skall stå - das Sén vint - ren har flytt, Och
 "Vind - sva - les son," Och hafss - örн och är - la Och små - kryp i mull, Allt

sky - ar - ne fal - las Med gull.
 spind - lar - ne ru - sta Med nätt.
 hug - ga en myg - ga I bland.
 blom - mor - na klä - das På nytt.
 mår nu som per - la I gull.

Men
väl -

Vår - so - len lö - ser be - ställ - sam och varm
 Haf - vet sig mor - nar i vår - so - lens brand,
 Må - sar - ne kom - ma från var - ma - re bad
 ti - den har brådt, allt skall gå i ga - lopp, Och
 kom - men, du skö - na, du här - li - ga vår, Med

Silf - ver - blankt pan - sar från
 Lig - ger på rygg med sin
 Ble - ka om näb - ben och
 vår - so - len käl - tar på
 sol - sken och sång och med

cresc.

fjel - lar - nes barm; Och ly - ror - na knäp - pas I björk och i tall, Och
 spe - gel i hand, Och mol - nen, de seg - la Som längskepp för - bi Och
 sma - la om vad, Och lö - jor - na sät - ta De ef - ter i ett, Och
 blad och på knöpp, Dam bor - ste och vi - ska Tar Ze - phyr i hand, Och
 her - dar och får! Blif hos oss nu sta - dig Och häf - da ditt namn! Kom

p

bäc - kar - né släp - pas I vall.
 stol - ta - sig spieg - la Der - i.
 al - drig jag mät - ta Dem sett.
 böl - jor - na di - ska Vid strand.
 lat mig få ta - dig I famn.

Med

Min förträstan.

Elias Sehlstedt.

Andante con moto.

Sång.

153.

Piano.

ti - dens böл - - jor mot min far-kost slå, Då tänk - er jag: det
en se - kund och stock-nar strax der - på, Då tänk - er jag: det

går en dag i sän - der; Går det ej bra, så går det bra ändå; går det ej bra, så

går det bra än - då.

Och när mig lye - kan stundom ryggen vän - der, Och jag dess o - nåd
Ty ut - i allt hvad mig på jorden hän - der Jag vet och tror att

ej kan rätt förstå, Då tänk - er jag: det går en dag i sän - der; Går det ej bra,
Gud be - stu - tat så. Då tänk - er jag:

går det ej bra, går det ej bra, så går det bra, så går det bra, så

går det bra än - då.

Skaldekonsten.

Elias Sehlstedt.

154.

Tempo rubato e con molto espressione.

Piano.

Man frågat mig, hur'det går till att dik-ta, Och hur' jag gör då jag små vi-sor
 Att va-ra in - spi-re-rad hörtill sa-ken. Det kan du bli så of-ta, som du
 Med snabba steg du golfvets til-jor mä-ter Fram och till-ba-ka, i-från hörn till
 Bläck far ej fat-tas, di-to spetsigt skurna Gåspennor bundttals för A-pol-los

gör, Och der-för' jag nu gåratt öp-pet bik-ta Och lä-ra ut me-to-den förr jag
 vill. Du ser blott till att du är riktig vaken, Men sluter som till sömnas ditt ö-ga
 hörn, Och flaxar vildt, och mat och dryck för-gä-ter, „Till hälften näk-tergal, till hälften
 son, Helst så-da-na, som blifvit klassiskt burna Af hvi-ta gäss från Lund och Fyris-

dör. Om man blott vet, hur' man skall rätt för-fa-ra, Är kon-sten
 till. I-dé-er-na då kom-ma af sig sjelf-va, Du ga-par
 ör? Ci-gar-rens rök-moln bil-da ko-lon-na-der, Der fan-ta-
 än. Var snabb att fä-sta hvor po-e-tisk strå-le, Se till att

vässt ej nä-got trol-le - ri,
blott och säger ing-en-ting.
si - en svär-marglad och ljus;
du har ark,som hinna till;

Och li-tet to - kig skall man verkligt va-ra Att tro, att
Då börjar dik-tens flod att sjelfmant hvälfva, Och hjernan
Då strömma rinn och me-ter som ka-skader, Och tankar
På Nyqvarus bruk hos fa-brikö-ren Stähle, Der får du

man skall fö-das till ge-ni,
snur - - rar som en broms om-kring,
kom - - ma så-som stora hus,
hundra alnars lång-a, om du vill,

och li-tet to - kig skall man verkligt vira att tro, att
då börjar dik-tens flod att sjelfmant hvälfva, och hjernan
då strömma rinn och me-ter som ka-skader, och tankar
på Nyqvarus bruk hos fa-brikö-ren Stähle, der får du

man skall fö-das till ge-ni.
snur - - rar som en broms om-kring.
kom - - ma så-som sto-ra hus.
hundra alnars län-ga, om du vill.

Dat §

I „etherns ljushaf,” bör du flitigt bada;
Det sången ger en friskare gestalt.
I dikten kan ej litet mörker skada,
Men månlust bör det vara framför allt.
Pa „ros och lilja” bör din sångmö hvilla,
I sol och „ambraduft,” och se’n „med flit,”
Liksom Tegnér, kan här och der du kila,
„För sammanhällningen, en bit granit.”

Låt se’n ditt opus ut i verlden löpa
Med full förtröstan till publikens smak,
Och annonsera, att det finns att köpa;
Om du får sälja, blir en annan sak.
„Ty detta är hos mänskan det stora,”
Och kanske aldramest hos en poet,
„Att han kan ega allt, och allt förlora,”
Förutom tron på sin odödlighet.

Vinterfärd
från Stockholm till Sandhamn.

Elias Sehlstedt.

Poco andante.

Sång.

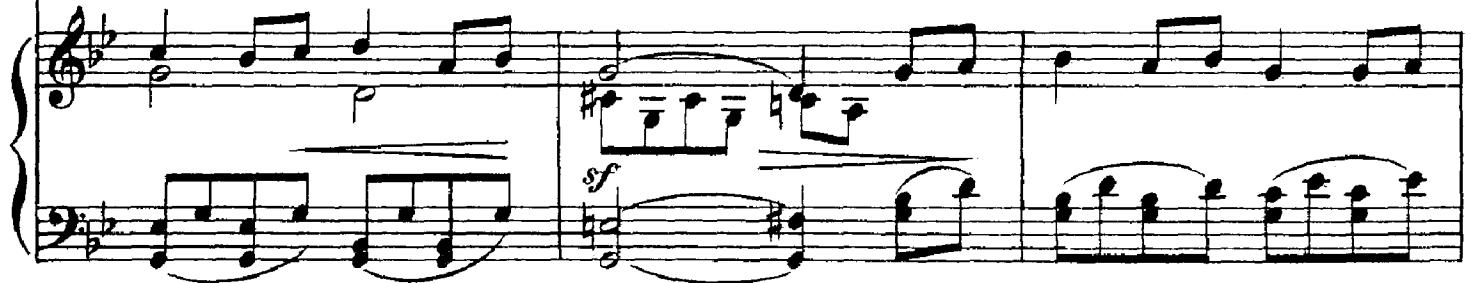

155.

Piano.

en - bet lik-som en Vest - göt; Den var Ijus - gul och röd, på sitt

pln - ni - ga vis Konstru - e - rad så in - ner-ligt söt; Och Jag

ha - de en häst, som var from som en munk, Af me - ri - ter jag såg en-dast

en: Då han gick, som han gick i sitt van - li - ga lunk, Gick han

all - tid up - på fy - ra ben.

1 - 4.

5.

Resan.

Elias Sehlstedt.

156.

Allegro.

Piano.

The musical score consists of six staves of music. The first two staves are for the piano, showing bass and treble clef staves with various dynamics like *p*, *pp*, *mp*, *fz*, and *f*. The third staff is for the voice, starting with *cresc.* The fourth staff continues the piano part with *fz* and *f*. The fifth staff begins with a vocal line: "Det var". The sixth staff continues the piano part. The vocal line resumes in the seventh staff with lyrics: "vin - ter, min bror, Och till Stockholm jag for.". The eighth staff concludes with "Sjön var". The ninth staff shows the piano part again with *p* and *cresc.*

i - san-de blå; Jag tog skridskor up-på. Fram gick

p *cresc.*

vä - gen så rak, Och en vind sköt på bak. När jag kom till Djurhamn Tog jag pastorn i famn. Toddy -

vat - - ten satts på, Jag tror visst jag drack två; ja! jag

pp

tror visst jag drack två;

cresc.

Som jag sagt: Jag tror visst jag drack två. Nu jag
Och i *

sf

ränn_ stenens is Stod på lur en po-lis. Och han

p

följ - de mig ner Till mitt gam - la qvarter. Men han

p

teg, och jag teg - Och så gick han sin väg.

sempre *p e morendo*

a tempo p

Neckrosen.

C.W.Böttiger.

157.

Romans.

Piano.

Sheet music for piano and voice, page 41. The music is in common time (indicated by '8'). The vocal part uses a soprano C-clef, and the piano part uses a bass F-clef. The key signature changes between G major (two sharps) and E major (one sharp). The vocal part includes lyrics in Swedish, with some words underlined and arrows pointing to specific notes. The piano part includes dynamic markings like 'p' (piano), 'cresc.', 'sf dim.', and 'p'. The music consists of six staves of music, each ending with a repeat sign and a double bar line.

Lyrics (underlined words with arrows):

- Och pil - båst - - - ten sprang
räck - hafs - - - han der
hafs - - - mig den bröt
- ne - - - der till sjö - - - a strand,
stod, ur den skum - - - man de våg
ro - - - sen, som nä - - - ra dig star,
ro - - - sen åt gos - - - sen som log.
- Mot
Grön -
Min
Med
- neck - - - ro - - - sen räck - - - te han fä - - - fängt sin
mant - - - la - - - de hafs - - - frun sig re - - - sa han
arm är för li - - - ten, jag hen - - - ne ej
ro - - - sen hon ho - - - nom i dju - - - pet

hand.
ság.
når.
drug.

Men dju - - pet har eng - - lar som

him - - - len, men dju - - -

cresc.

pet, men dju - - - - pet har

p

eng - - lar som him - - - me len.

f

dim.

ritard p

a tempo

p

1. 3. 4.

Och
Ack.
Och

cresc.

Den första lärkan.

43

C.W. Böttiger.

Allegretto.

Sång.

158.

Piano.

flög jag öf - ver Ö - ster - sjön, Fast fylld af is, fast

cresc.

f

fylld af is var vå - - - gen,

dim.

p

Se'n

dim.

p

kom jag öf - ver Sol - na skog, Och sol jag drack och
 dril - lar slog, Och var så glad, och var så glad i hä -
cresc. *f* *dim.* *p*
 gen.
 Men båst jag sjöng och
dim. *p*
 båst jag njöt, Mig jä - gar'n såg och vips mig sköt; Att
cresc.

det var grymt, att det var grymt, ej ne - - - kas.
f   *dim.*   *p*

 Nu
f   *dim.*   *p*

 lig - ger jag på kungens fat, Och den, som sköt, fick en du - kat, Men
cresc.

 den, som sjöng, men den, som sjöng, fick ste - - - kas; men
f   *dim.*   *p*

 den, som sjöng, som sjöng, fick ste - - - kas;
ritard.
f

Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV.⁺

Z. Topelius.

Andante.

Sång.

Sof, du stor - mi - ga hjer - - ta, sof!
 Sof, som förr vid din mo - - ders barm,
 Sver - ges ri - ke är nu min famn;

159.

Piano.

mf e con espressione

Sof i mitt lugn - a skö - - tel Tyst omkring dig är
 Sof på din fall - na kro - - na! Hög - het ky - ler, och
 Sof i ditt kung - a - ri - - ke! Hat går vil - se, men

sko - - gens hof, E - - ken su - sar Guds all - - magts lof.
 guld gör arm; Kär - - lek en - sam är rik och varm.
 tro ger hamn, Sof väl - sig nad i Her - - rans namn!

*cresc.**s*

Sof, sof, sof i mitt skö - te! Sof, sof,
 Sof, sof, sof på din kro - na! Sof, sof!
 Sof, sof, sof till Guds ri - ke! Sof, sof!

pp

da - gen till mö - te! Gud al - le - na är ljus, ja,
 Gud kan för - so - na. Gud al - le - na är ren, ja,
 sor - ger - na vi - ke! Gud al - le - na är hög, ja,

f *dim.* *pp*

Gud al - le - na är ljus, men verl - den är
 Gud al - le - na är ren, men vi gå i
 Gud al - le - na är hög, men vi ä - ro

pp

natt.
 synd.
 stoft.

Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV.

Z. Topelius.

Sång.

Moderato.

Sof, — du stor - mi - ga hjer - - ta, sof! — Sof i mitt
 Sof, — som förr vid din mo - - ders barm, Sof på din
 Sver - - ges ri - - ke är nu — min famn, — Sof i ditt

160.

Piano.

p sempre piano e legato

lugn - - a skö - - - te! — Tyst — om - kring dig är
 fall - - na kro - - - na! — Hög - - het ky - - ler, och
 kung - - a ri - - - ke! — Hat — går vil - - se, men

sko - - gens hof, — E - - ken su - - sar Guds all - - magts
 guld — gör arm; — Kär - - lek en - - sam är rik — och
 tro — ger hamn, — Sof — väl - sig - nad i Her - - rans

lof. — Sof i mitt skö - - - te, —
 varm. — Sof på din kro - - - na! —
 namn! — Sof till Guds ri - - - ke! —

dim.

Da - - - gen till mö - - - tel _____
 Gud kan för so - - - na. _____
 Sor ger na vi - - - kel. _____
 Gud al - - -
 Gud al - - -
 Gud al - - -

le - - na är ljus, _____
 le - - na är ren, _____
 le - - na är hög, _____
 Gud al - - le - - na är
 Gud al - - le - - na är
 Gud al - - le - - na är

ljus, _____ Men verl - - - den är natt.
 ren, _____ Men vi gå i synd.
 hög, _____ Men vi ä - ro stoft.

pp

smorz.

Sylvias visa.

Z. Topelius.

Poco allegretto.

Sång.

En li - ten få - gel fjer - ran I him - lens sky är
 När hö - stens sky - ar mul - na, Och stor - mens ving - e
 Du själ, hvars suck för - kling - ar I jor - dens lä - ga

161.

Piano.

The piano accompaniment consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. Measure 1 starts with a forte dynamic (F) followed by a piano dynamic (P). Measures 2-4 show a repeating pattern of eighth-note chords.

jag, Kan en - dast pri - sa Her - ran Och bå - da vå - rens
 gnyr, Och björ - kens loc - kar gul - na, Och so - lens strim - ma
 dal, Lyft di - na fág - la - ving - ar, Som jag, mot him - lens

dag. En strå - le sol är all min fröjd, Men all - tid sjung - er
 flyr; Då fly - ger jag blott hög - re än Till sö - dern och min
 sal! Långt un - der dig blir sor - gen qvar, Men of - van dig är

cresc.

jag så nöjd Min gla - da mor - gon - vi - - sa För Gud i himmels - höjd.
 sol i - gen, Och hel - sar å - ter lyk - lig Den ny - a mor - go - nen.
 him - len klar, Och äf - ven du skal sjung - a Och bå - da vårens dar.

Det sägs!

51

E. Bäckström.

Allegretto vivace.

Sång.

162.

Piano.

Flic - ka, hvad - ditt

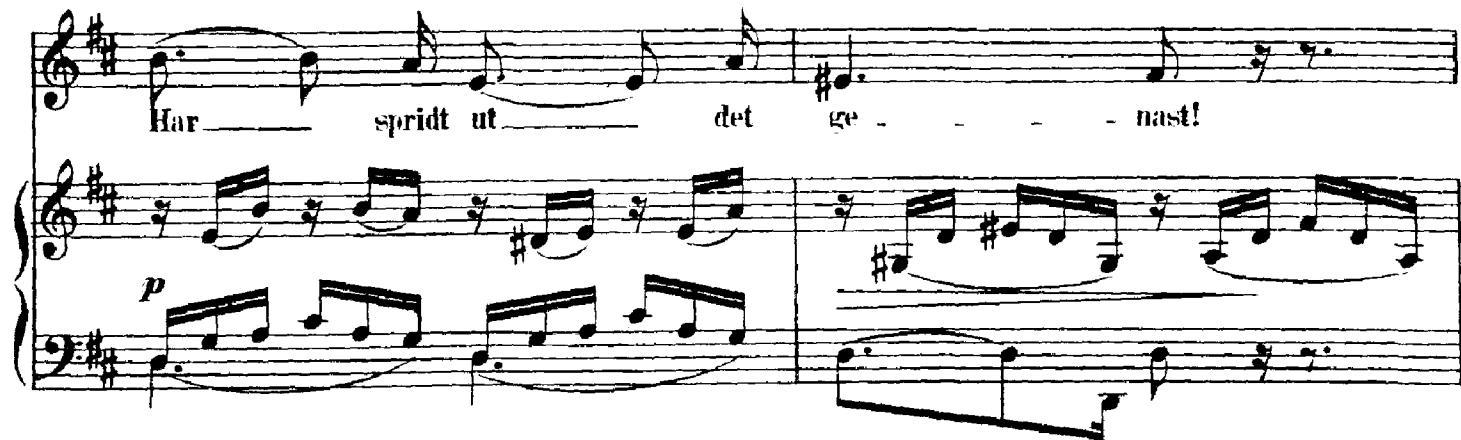

ö - - - gon-par

Stil - - la log - al - le - - - nast,

Säg - - - mig hvem, - - i al - - - la da'r,

Har - - spridt ut - - det ge - - - nast!

Hvad du än ej sagt med ord, — Men med strålar

f

ba - - - ra, Hvem har för vår he - la jord —

f

Ta - - - lat om det? Sva - - - rat!

p *cresc.*

p

Nu — det sägs — i ve - - stans flygt

mf

Och — i få - - - gel - sång - - - en,

p

Och — i prakt — stil står — det tryckt
Up — på blom — ster —

gång — en. Tra — star — ne med sä — ker — het

Re — dan der — om språ — kas, Mor — gon — so — len

jub — lar det Hvar — je gång vi

rå — kas.

Listesso tempo.

For jag förr en sol-skensstund Hän med hvi - ta se - - gel

p

Dit, der grö - na hol-mars rund Böl - jan gör till spe - - gel,

Då var allt så tyst kring mig För att vag - ga slu - - pen

p *cresc.*

Nu med ens „Hon äls - kar dig“ Ro - pa höj - den, dju - pen.

f rit. *lento* *a tempo*

Gick jag ut, der skogens led

Sval min väg för - mör - kar, Der blott him - len skå - dar ned,

cresc.

Blå - ögd ge - nom björ - kar, Stum var ljungen på min stig, Nu från hvar je

p

cresc.

tuf - va, Nu från allt „Hon äls-kar dig“ Hvi - ska röster ljuf - va.

ritard.

tento

a tempo

Flic - - ka, hvad — ditt

ö - - - gon - par   Stil - - - la log - - al -

le - - - nast,   Säg — mig hvem, — i al - - la dår,

Har — spridt ut — det ge - - - nast!   Gaf du min - sta

blom - - mor   makt —   Att — min ro — be -

kri - - - gn,   Säg, o, säg   hvad
 de ha sagt,   El - - ler bjud dem ti - - ga,
 el - - - ler bjud dem,   el - - - ler bjud dem
 ti - - - - - ga!
 dim.
 smorz.

Hvar?

Blad på Disas graf.

C.W.Böttiger.

163.

Andante.

Piano.

*p con express.**cresc.**sf*

Hvar, o hvar på de rul - lan - de verl - - - dar-nes
 Här på jor - den min an - de från mor - - - gon till
 Så min frå - gan - de an - de far al - - - drig ett

*dim.**p**cresc.*

klot Skall jag fin - na min vän, min flyk - - - ta - de
 sväll Har dig sökt, har dig sökt bå - de fjer - - - ran och
 svar, Hur' han spe - jan - de le - - - tar kring verl - - - dar-nes

vän? Skall min famn al - drig me - ra dig ta - - - ga e -
 när, Har dig sökt i din graf, har dig sökt i mitt
 rund, Men ett sör - jan - de rum i mitt hjer - - - ta du

cresc.

mot? Får mitt ö - ga ej se, mitt ö - ga ej
 tjäll, Men du var ie - ke der, du var ie - ke
 har, Och der är du hvor stund, der är du hvor

f *f* *p* *pp*

se, mitt ö - ga ej se dig i gen?
 der, du var, ack, du var ie - ke der.
 stund, der är du hvor tim - me och

cresc. *p* *p*

S 3.
 stund.

cresc. *sf* *dimin.* *p* *ss*

Der är du, der är du, der är

cresc. *sf* *sf* *più f* *ritard.*

du hvor tim - me och stund.

perdendosi

Spinnvisa.
Z. Topelius.

Sång.

Andante con moto.

Jag spin - - ner min tråd på den väx - - an - de
 spin - - ner min gläd - - je af äng - - ar - nes
 spin - - ner min kär - - lek i skif - - tan - de

164.

Piano.

p legato

rul - - len, Den väx - - - - an - de rul - -
 tå - - gor, Af äng - - - - ar - nes tå - -
 trå - - den, I skif - - - - tan - de trå - -

*cresc.**dim.*

len, Och hvit som en suö är den mol - - ni - ga
 gor, Af sko - - gar - nes dof - - ter, af sjö - - ar - nes
 den; Jag kny - - ter mitt hopp vid den e - - vi - ga

p

ul - - len, Den mol - - - - ni - ga ul - -
 vå - - gor, Af sjö - - - - ar - nes vå - -
 vå - - den, Den e - - - - vi - ga nä -

*cresc.**dim.*

Ensamhet.

Z. Topelius.

Moderato.

Sång.

A musical score for 'The Star-Spangled Banner' in G major (two sharps) and common time. The melody begins with a treble clef, a key signature of two sharps, and a common time signature. The first measure consists of a dotted half note followed by a sixteenth-note rest. The second measure has a dotted quarter note followed by a sixteenth-note rest. The third measure features a dotted quarter note followed by a eighth-note rest. The fourth measure contains a dotted quarter note followed by a sixteenth-note rest. The fifth measure includes a dotted quarter note followed by a eighth-note rest. The sixth measure has a dotted quarter note followed by a sixteenth-note rest. The seventh measure consists of a dotted quarter note followed by a eighth-note rest. The eighth measure features a dotted quarter note followed by a sixteenth-note rest.

O, vor' jag det min - sta bland ring - o_hen små , Som väx - - - a i
 O, vor' jag en vass vid den ring - a_sté ö, För_gång - - - lig och
 Och vo_re den här - da_sté klip - pa min vän, Med jern _____ i sin

165.

Piano.

skog, ————— Sa ha - de jag qvist till att sit - ta up - på, Då
 vek, ————— Sa ha - de jag rot för mitt svig - tan-de rö I
 barm, ————— Så skul - le jag byg - ga mitt bo - up - på den Och

stör - - - mar - nes lek. _____
kys - - - sa - den varm. _____

Digitized by srujanika@gmail.com

vo - re mitt fä - ste; Nu är jag en är - la, som sö - ker sitt nä - ste, Al -
 ö - de är stran - den; Nu är jag en våg, som för - rin - ner i san - den, Al -
 kal - lar min e - gen; Nu är jag ett gräs - strå, som tram - pas på vä - gen, Al -

len' al - len' al - len' Al -
 len' al - len' al - len' Al -
 len' al - len' al - len' Al -

len' un - der him - - - me - - lens blå.
 len' i den bru - - - san - - de sjö.
 len' och för - gä - - - ten och arm.

Barnatro.

Z. Topelius.

Andante con moto.

Sång.

Du fat - ti - ge sparf up - på ta - - - ket, När
 Men du i den här - ja - de par - - - ken, Du
 Och du, o min ljung, du den si - - - sta, Som
 Hur' vet du det, he - dar - nes dot - - - ter, När

166.

Piano.

p

allt är så ö - de och na - - ket, Hvad skall du för -
 viss - na - de löf up - på mar - - ken, Hur' hårdt att så
 lef - na - dens rod - nad skall mi - - sta, Säg, sör - - - jer du
 dö - den går ut up - på slåt - - ter, Och som - - - maren

*cresc.**f**p dolce*

sör - - ja dig med?
 värn - - lös dig sel!
 le - - ke att dö?
 blom - - mor, de slås?

„ Min Fa - der skall stö - da mig
 „ Guds verl - dar af un - der så
 „ Hvi skul - le mig dö - den för
 „ För - gäf - ves han graf var - ne

p

ving - en; För - u - tan Hans vil - ja skall ing - en, för -
 ful - la, Rot - lö - sa i rym - der - na rul - la, rot -
 skräe - ka? Min Fa - der, Han skall mig upp - väe - ka, min
 gräf - ver; Vår Fa - der i him - me - len lef - ver, vår

cresc.

u - tan Hans vil - ja skall ing - en Af oss fal - la
 lö - sa i rym - der - na rul - la; Jag har sam - ma
 Fa - der, Han skall mig upp - väe - ka En gång ur den
 Fa - der i him - me - len lef - ver, Så kun - na vi

pp

cresc.

con espress.

hung - ran - de ned“
 fa - ste som de.“
 dju - pa - ste snö.“
 ie - ke för - - gás.“

p

cresc.

mf

p

pp

Vårdagsgryning.

E. Bäckström.

Allegro.

Sång.

Luft, frisk luft! I natt gick vå - ren Kring och bad för
Är det jor - den, den - na ljuf - va Gräns - löst ri - ka
Mor - gon vin - den yr sig ka - star, Dag - gen glitt - rar
Sko - gen sjelf, den mör - ka, tung - a, Rod - nar upp, fast

167.

Piano.

oss i snön! Tu - sen sip - por ren i spa - ren Hö - ja sig på
grö - na bådd, Fa - ger som en en - da tuf - va Kring en en - da
på hvar gren, Myg - gan sur - rar, my - ran ha - star, Fjü - riln fladd - rar
köld han låts. Fåg - lar - ne å - ny - o sjung - a Kär - lek, ve - mod

eng - elns böñ. Som en mo - der him - len skå - dar Strå - lan-de på
käl - las brädd? Hvil - ka to - ner, hvil - ka blic - kar! Allt är ny - väckt,
ar - tigt reñ. Öf - ver höj - der, öf - ver da - lar Skim - rar än ej
njut - ning,trots. Fjer - ran från mig fjär - den bru - sar, Vi - ken vag - gar

jor - den ner,
gladt, för tjust,
a - nad dag,
mild i lä,

Och för kla rad vär skyun bå dar
Vink ar ömt och vän ligt nic kar,
Oeh i vå gen fri het ta lar,
Väl lukt ge nom rym den su sar,

pp

Oss att da gens un der sker,
Su sar svalt och böl jar ljust,
Luf ten fylls af ju bel slag,
Sol går upp! På knä, på knä!

oss — att da gens un der
su — sar svalt — och böl — jar
luf — ten fylls — af ju — bel —
Sol — går upp! — På knä, på

*cresc.**f*

sker.
ljust.
slag.
knä!

*dim.**p*

Du, som va - kar i det hö - ga, Un - der -

ba - ra, mil - da blå, Ser ock mig med

fa - ders - ö - ga, Ger åt mig min vår ock -

cresc.

så, Tack att du min smär - ta lär - de

p

A - na nä r Du nal - kas mig, — Och att

Du min fröjd be - skär - de Sång — aft jub - la

öf - ver Dig. —

p

cresc.

f

p

dim.

Källsökaren.

Thekla Knöss.

Più Allegro.

Sång.

Jag går så tyst på den torra mark, Der grässen och blomstren
 slag - rū-tan bär jag ut i min hand, Den vi - sa-de mig ej
 dol - da tec - ken så väl jag vet Att spå - ra den skat-ten
 sö - ker och sö - ker, mitt hjer - ta slår, Då, som en strå - le i

168.

Piano.

A musical score page showing two measures of music. The first measure has a dynamic marking "pp" at the beginning. The second measure has a dynamic marking "sf" at the beginning. Both measures feature a single melodic line on a staff with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The notes are primarily eighth notes with some sixteenth-note patterns.

tör	-	-	sta,	Men	hop - pets	röst	—	i	min	själ	är	stark,	Tro
säl	-	-	lan,	Hvar,	dold af	bu	-	skar,	af	grus	och	sand,	I
kla	-	-	ra,	För	tro - get	sin	-	ne	sin	här	-	lig - het	Na
nat	-	-	ten,	Ur	jor - dens	skö	-	te	i	da	-	gen	Går

dim.

lyf - ter ju ber - gen stör - - sta.
dju - pet sig göm - mer käl - - lan.
tu - ren vill up - pen - ba - ra. }
våg af lef - van - de vat - - ten. } Sök, och du fin - ner,

Sök, och du fin - ner,

Sök, och du fin - ner, sök, sök,

Sök, och du fin - ner, sök, ja, sök, och du fin - - -

ner. Vers 1 - 5. Vers 6.

Och
Af
Jag

På knä till jorden jag sjunker, hör
Hur' vågor sorla och sjunga,
Min kyss jungfruliga böljan rör,
Och vissnade blommor bli unga.
Sök, och du finner.

Jag dricker; lycklig, förfriskad mun
Vill gladelig undret prisa.
På högblå botten i källans grund
Sig himmelens stjernor visa.
Sök, och du finner.

Flyktingen.

C. W. Böttiger.

Vivace, ma non troppo presto.

Sång.

Gläd - - je! bi - - da mu, Sak - - ta
 Bätt - - ra dig i - gen, El - - jest
 Tyst, jag hör ditt svar: Lem - - na

169.

Piano.

f *p leggiero* *f*

då din fart! Hvar - för' rym - mer du All - tid bort så
 klip - per jag Ving - en på min vän Bort en vac - ker
 mig i fred. Hit och dit jag far, Så - dan är min

p *f* *p*

snart? Lyf - ter ving - en bort - om sko - gen; Kan du al - drig
 dag. Då du må - ste blif - va tro - gen, Kan ej fly - ga
 sed. Ving - lös gläd - je vo - re ing - en, Låt mig du be -

p *cresc.*

blif - va tro - gen, Ack! en vec - ka blott, ack! en
 bort - om sko - gen, Sit - - ter ving - lös qvar, sit - - ter
 hål - la ving - en, U - - tan den jag dör, u - - tan

*cresc.**f**dim.**p*

vec - - ka blott, en vec - - ka blott.
 ving - - lös qvar, sit - ter ving - - lös qvar.
 den jag dör, u - tan den jag dör.

*cresc.**p**cresc.**f**p e leggiero**f**p**f**p**p**p*

Sken och ljus.

C. W. Böttiger.

Andante.

Sång.

Låt dig ej af y - tan fång - a, Tro ej ting - ens
 Men den en - da, men den bå - sta Vår - da som en

170.

Piano.

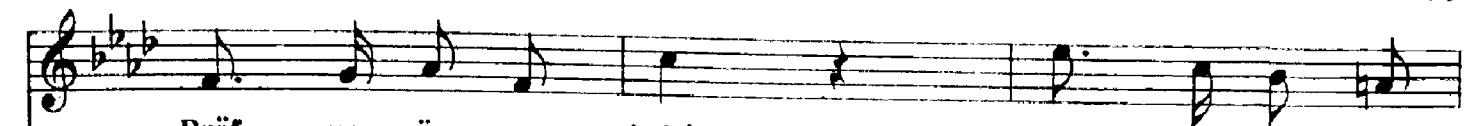
mf   *dim.*

sken!
skatt!

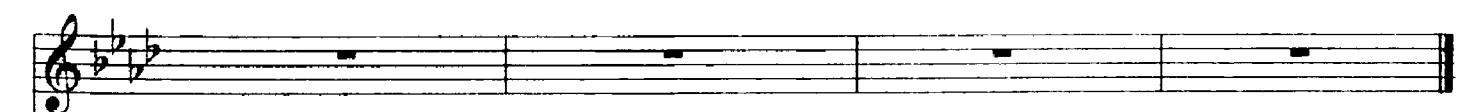
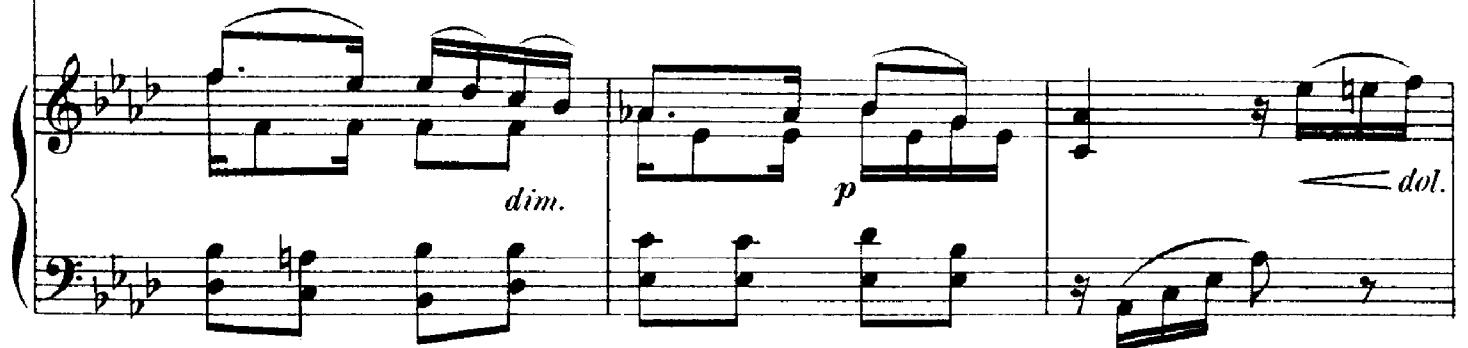
Vä - der - so - lar ä - ro mång - a,
 Vid den stjer - nan ö - gat fä - sta

So - len blott är en.
 Ut - i storm och natt.

Gå till bot - ten ut - af ting - en,
 Sök i allt blott sjelf - va kär - nan,

Mång - - a vän - ner,
Fin - - ner du den

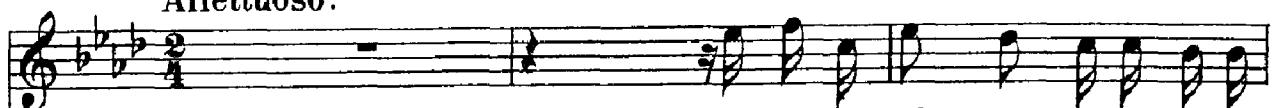

På afstånd.

E. Bäckström.

Affettuoso.

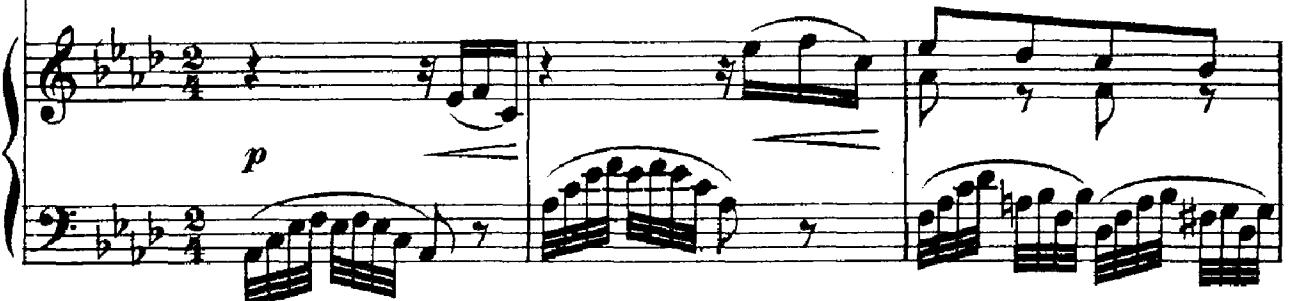
Sång.

Hur' skön du står der, stödd mot fil - je-
Allt stoft är glömdt, du lef - ver blott i

121.

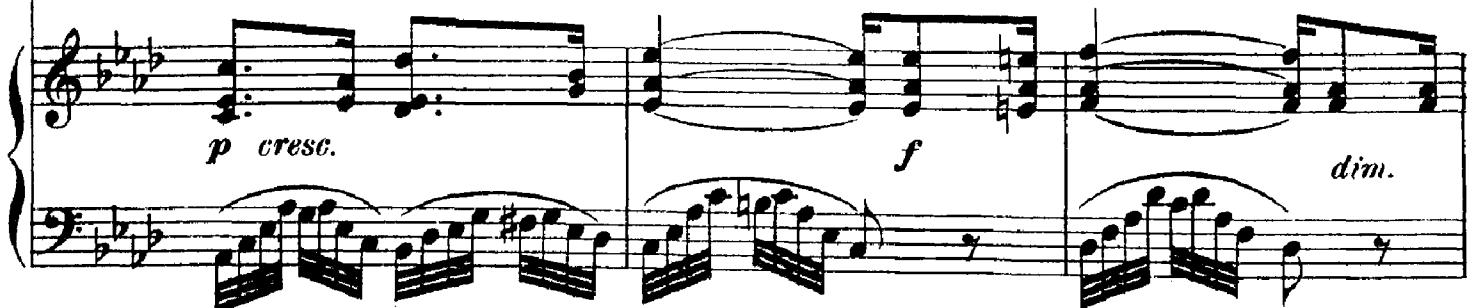
Piano.

han - den, I stil - la svår - mod lu - tan - de din kind; Ditt ö - gas
an - den, Ej stör dig smek - ning-en af ve - stans vind, Ej svalans

trä - nad ser blott him - la - ran - - den, För hvar - je jor - disk skådning heligt
flygt kring sjö - ar - ne och lan - - den, Du ve - ka sen - si - ti - va, skygga

blind!
hind!

Du tycks ej a - na, du, ett vitt- ne här,
Dock mär-ker jag af hvad jag skå- dat här,

Som ser hur' Hur'väl du

*p**pp**pp**cresc.*

öf - ver- jor-diskt schön du är.
vet att du ej en-sam är.

*ritard.**a tempo**p*

Furien och engeln.

C. W. Böttiger.

Adagio.

Sång.

På be - sök kom till mitt sju - ka hjer - ta
Väl be - kant jag är nu med dem bå - da,

Plågahs fu - rie;
Plågan kan jag tryggt, ja

172.

Piano.

Först jag kände smär - ta, Kän - de se'n mig af en eng - el kyss. Mild sin hand han
tryggt i ö-gat skå - da, Ty jag ser ju engelns blick bred-vid. Och när stormen

på mitt hjer-ta la - de, Och det vil - - da, som så stormat ha - de,
gnyr, när verl-den lar - mar Slår den eng - - eln kring mig si-na ar - mar,

Blef nu å - ter lugnt och godt och tyst.
Och jag hör, jag kän - ner en - dast frid.

Sågvarnen.

C. W. Böttiger

79

Andante.

Sång.

I da - lens djup jag of - ta står, Der vatt - net for - sar, hju - let går, Och
Nyss jag en stac - kars fu - ra såg, Som fång - en un - der jer - net låg, Och
En suck bröt fram ur hennes bröst, På en gång fick hon som en röst, Och
,Mitt sår ej blö - der, men det bräns. För din skuld all dess sve - da käns: En
Och vat - ten - hju - let gick och gick, Jag stod der än med tankfull blick; Då

173.

Piano.

Vers 1 - 4.

blank - a så - gen klyf - ver varm De ve - katrä - dens barm.
bre - da få - ror skar dess knif Sig ge - nom fu - rans lif.
sa - de: "Van-dra - re! du må Här stan - na och se på!"
bädd åt dig på stil - la ort Skall va - ra fär - dig fort."
föl - lo fy - ra brä - der ner, Och hju - let gick ej

Vers 5.

mer.

* F ändrat från F1.

Vissna blommor.

E. Bäckström.

Larghetto.

Sång.

De blom - - mor, jag vå - gat ge,
 Mitt hjer - - ta jag gaf ock - så
 Men blom - - mor-nas lif ju far

Hon sän - - der till -
 En vår - - dag, och
 När fro - - sten dem

174.

Piano.

ba - ka, Och vill ____ dem ej me - ra se, ej me - - - ra
 tänk - te Så snart ____ det ej å - ter-få, ej å - - - ter -
 smär - tat - De som - - na från höstens da'r, från hö - - - stens

se. De glän - - ste doek af lif och
 fa. Jag gaf - - ju det så varmt, så
 da'r. När sip - - pan väl har blom - - mat

var.   När nu,   näru   jag dem å - - ter-får   Så
fritt;   Nu är,   nu är det å - ny - o mitt.   Dock
ut,   Då är,   då är ock-så vå - ren slut.   När

ängs-li - ga lu - ta de,   så ängs-li - ga lu - ta de,   så ängs-li - ga lu - ta
var det så tomt ej då,   dock var det så tomt ej då,   dock var det så tomt ej
kär - le - ken viss - nat har,   när kär - le - ken viss - nat har,   när kär - le - ken viss - nat

de,   Och kal - kar - ne ska - - - - ka.
då,   När glad jag det skänk - - - - te.
har,   Då viss - nar ock hjer - - - - tat.

dim.

p con espress.   *cresc.*   *p*

Sagorna.

E. Bäckström.

Andante con moto.

Sång.

Hon lek - te med mig förr så gladt, Så mång-en kyss hon gaf mig, Och
Det är nu myo-ke t läng-e-seh Vi haft det så för-tro - lligt. Hon

175.

Piano.

spe - la - de mig tu - sen spratt, Men höll så hjertligt af mig.
le - ker kan - ske med mig än, Men det är ej så ro - ligt.

cresc.

p

p

Och led - des vi vid ras och skämt, Och
Jag tyc - ker då att allt är slut, Att

p

blef oss ti - den läng, Då skul - le jag be - rät - ta jemt, Och sa - gan bör-ja -
fröjd har blif - vit tvång, Och lif - vets sol har stock - nat ut, Blott sa - gan bör-jar

p > > cresc. f >

de be - stämdt:
som för - ut:

„Det var en gäng,“ „det
„Det var en gäng,“ „det

p > > mf >

var en gäng,“ „det var en gäng.“
var en gäng,“ „det var en gäng.“

p > > p > >

p > > f > >

Regnbågen.

Z. Topelius.

Allegro moderato.

Sång.

En bå - ge står hög öf - ver å - ker och by, Sju
 "Och är han ej bryg - gan vid him - me - lens strand, Der
 Du vi - se, som räk - nar på fing - rar - ne fem, Hvad

176.

Piano.

p

fär - - - ger han bär i sitt än - - -
 å - - skor - na kö - - ra sitt dun - - -
 vet du om him - - mel ska fröj - - -

f

ne. Der fly - ga små fåg - lar i him - me - lens sky, Och
 der? Och drop - pa ej tå - rar af guld från hans rand Till
 den? Hvar byg - ga väl sång - er - nas fåg - lar sitt hem, Om

dim. *p*

ne.
 der?"
 den?
 Hvart går e - der väg I sky - ar - ne, säg? "Vi
 Ack nej, e - dert hägn Är ro - sen - de regn, En
 Nog få de en qvist För lef - na-dens brist, Men

dim.
p

byg - ga vårt bo   På him - me - lens bro" - Ack,
 vil - lan - de färg   I sky - ar - nes berg. - Ack,
 e - vi - ga hus   De mu - ra af ljus. - Ack,

 con espress.

kä - ra små fåg - lar, han svi - ker er tro, ack, kä - ra små fåg - lar, han
 kä - ra små fåg - lar, han bär e - der ej. ack, kä - ra små fåg - lar, han
 kä - ra små fåg - lar, hur' säll är er tro, ack, kä - ra små fåg - lar, hur'

p e staccato

svi - ker er tro, han svi - - ker er tro!
 bär e - der ej, han bär - e - der ej.
 säll är er tro, bur' säll är er tro!

poco ritard.

Jo, jo!
 Ah nej!
 Jo, jo!

Jo, jo!
Ah nej! } Så
Jo, jo!

poco rit.

un - - der - ligt är det i vä - - ren, i - vä - - ren, så

a tempo

cresc.

un - - - der - - - ligt, un - - der - ligt är det i
mf

dim.

vå - - - ren.
p

dolce

Vers 1 och 2.

Vers 3.

calando

f   *p*

fz   *p*

sf

dim.

smotz.

Midsommarnatt.

Z. Topelius.

Andante poco allegretto.

Sång.

177.

Vi möt - tes på den hög - sta topp,
Så långt man såg var skog och berg
Hon var så vac - ker, fin och mjuk,

Som
Och
I

177.

Piano.

Lin - nun - kan - gas re - ser opp;
fält och sjö i ro - sens färg.
ran - dig kjol och sil - kes - duk;

Långt un - der i den grön - na
En kok - ko fladdra - de mot
Jag vet ej hvil - ket troll i

dal
skyn,
skog

Låg af - ton - dim - man lätt och sval.
Och der så lek - te he - la byn.
Be - stän - digt mig till hen - ne drog.

Det
En
Jag

var en natt Med lek och spratt, En natt af ljus Och
 spe - le - man Grep sträng-en an, En y - ster ring Flög
 har be - hag Till gläd - je, jag; Min hag är mer För

p

cresc.

mor-gon-sus, När so - - len dök i sjön så klar Och
 el - den kring, Men fjer - - ran stod i nat - - tens sken En
 den, sem ler, Men ing - - en rört mitt hjer - - ta så, Som

f

dim.

glömt sin rö - da huf - - va qvar.
 flic - - ka sorg - sen och al - len'.
 des - - sa sorgsna ö - - gon blå.

p e rallentando

p

mf

dim.

p

På nattlig is.

Z. Topelius.

Allegro ma non troppo.

Sång.

Jag gick öf - ver i - sen från Kau - ko - la by En
 trod - de så visst att hon ha - de mig kär, O,
 det jag nu gick der ljöd bjell - ror-nas klang På

178.

Piano.

töck - - - - - nig natt. Än ljöd i mitt ö - ra fi -
 då - - - - - re jag! Hon log e - mot al - la de
 in - - - - - sjöns tak, Och Ka - - tris - fru - stan-de

o - ler-nas gny Båd' hemskt och gladt. Om
 an - dra - der Som sol - skens - dag; Met
 få - le - sprang Mot öp - pen vak. Så

vå - - ren var det, Vin - - den röt, Ulf - - - -
 mig - - så var hon Stjern - - los natt, Jord - - - -
 tät - - var dim - man, På - - ska-tid, Ström - - - -

- - - ven tjöt. Half - va mitt hjer - ta var stor - mig sjö,
 - - - gömd skatt. Fry - san-de vin - ter är me - ra blid,
 - - - men strid. Hviss - lan-de grep jag i hä - stens man,

half - va mitt hjer - ta var en stor-mig sjö, An - - dra hälf - ten en
 fry - san-de vin - ter är långt me-ra blid, Tö - - ar dock i sin
 hviss - lan-de grep jag tag i hästens man, Sväng - de slä - den på
a tempo
poco ritard.

vin - ter - snö. Jag
 rät - ta tid. Vid
 rik - tig ban'. Sén

stod jag på med-en, jag mins ic-ke hur'; Min harm, nu var den glömd. Den

gam - la Mor An - ni - ka tog sig en lur, I fal - - len satt hon
 gömd. I natt och töe - ken Hä - - sten sprang,
 Bjell - - - ran klang; Fry - san-de vin - ter var
 nu så blid, fry - san - de vin - - ter var nu å - ter blid,
 Tö - a - de nog i sin rät - ta tid.

Non troppo allegro, ma energico.

Sång.

Mitt stål är hvasst, min arm är.
Du hvi - ta rönn, du ung - a.
Och kling - a högt, mitt blank - a.

179.

Piano.

stark, Jag hug - ger sved, jag röd - jer mark, jag
björk, Du stol - ta gran med kro - na mörk, med
stål, Och fall, min skog, och brinn, mitt bål, och

sempre f e staccato

röd - - - jer mark; Här
kro - - - na mörk, Hvi
brinn, mitt bål, När

cresc.

ff

dim.

p

shall min fa - le be - ta, Här shall min ny - a stu - ga stå Med
 drop - pa dag - gens tå - rar Som per - lor från ditt grö - na hår, När
 vå - rens vin - dar su - sa! Hvad här - lig lott att stu - pa ung I

p *cresc.*

tak af torf och mos - sa på,
 stå - let till ditt hjer - ta går?
 mor - gon - dagg på blom - mig ljung,

dim. *p* *f* *p*

Här shall mitt korn ur
 O, stu - pa gladt på
 När kor - net ur din

a - skan gro, ur
sve-dens mull, på
av - ska gror, din

a - - - skan gro,
sve - - - dens mull,
a - - - ska gror,

Och här, ja,
För Ka - tris
Och kär - lek

hä, och hä, ja, här skall Ka - - - tri
och min kär - leks skull, min kär - - - leks
på din fäg - ring bor, din fäg - - - ring

bo.
skull!
bor!

Klostergården.

E. Bäckström.

Andante.

Sång.

Mel - lan sko - gens dunk - la gre - nar
Stil - lad här är o - ron, fej - den,

180.

Piano.

sempre p

Må - nens ljus i sky - ar blänk - er, Bö - jan si - na
Tank - ens storm och käns - lans dy - ning, Här till e - vig -

per - lor stänk - er Sor - lan - de kring klost - rets mur.
he - tens gry - ning Ti - dens dot - ter slum - ra får.

*cresc.**dim.*

Kyr - ko - går - dens min - nes - ste - nar Re - dan hö - stens
 Bor då i den ty - sta nej - den Lugn - et, räd - dadt

*pianissimo forte**sf**sf*

löf be - täc - ka, Ing - a fä - gel - sang - er vac - ka
 ut - ur stri - den? Få - fäng frå - ga, fins väl fri - den

*dim.**cresc.*

Mer en slum - ran - de na - tur.
 Der ett men - sko - hjer - ta slår?

*dim.**p**p**pp**pp**pp*

Aprilnarri.

Z. Topelius.

Allegretto.

Sång.

Kom, gla - da gos - se, hör, ____ hör
 är den kla - ra sjö, ____ som
 vän, han är en ros ____ af
 gla - da gos - se, lägg ____ en

181.

Piano.

hväd jag dig svär för min tros skull: Jag hål - ler dig så kär, ____ så
 spieg - lar dig ut - i vå - gen, Och allt till nä - sta fläkt ____ så
 snö så grann up - på ru - tan, Bäst som vi bå - da kys - - sa
 sna - ra ut e - mot vin - den, Och fång - a må - nens sken ____ vid

in - ner-ligt kär, ja, för ros skull. Jag hål - ler dig så rar, ____ Som
 är du mig ut - i hä - gen; Och tror du in - te se'n ____ Jag
 ömt hvar - ann, är jag u - tan. Ty den, som jag vill väl, ____ Den
 vä - gens slut bak - om grin - den; Och när du fång - at då ____ En

om du al-drig var.
äl-skär dig al-len,
kys-ser jag i-hjel,
strå-le el-ler två,

När jag blir sex-ti år,
Så rår jag in-te för,
Och vill han in-te det,
Så knyt dem kring min hals,

när jag blir sex-ti
så rår jag in-te
och vill han in-te
så knyt dem kring min

pp

år, så sk'a vi bli ett par, — så sk'a vi bli ett
för att sjön ej är af sten, — att sjön ej är af
det, så tror jag det är skäl, — så tror jag det är
hals, och då skall du mig fa, — och då skall du mig

cresc.

par, — ja, för ros skull, för tros skull.
sten, — ut-i hä-gen, i vä-gen.
skäl — jag är u-tan, på ru-tan.
fa — bak-om grin-den, i vin-den.

f con grazin

dim.

p

Vers 1 - 3. Vers 4.

Jag
Min
Kom,

mf

Fosterländsk sång.

A. F. Lindblad.

182.

Moderato.

Piano.

Det rin - ner strömmar mäng - a, det fal - ler sjö ur
 Det bly - kar ut - med bry - net af dunk - el blå - an

sjö, Och bil - dar stränder fag - ra - ste och speg - lar ö - vid ö. Det
 skog En å - ker - teg, hvars sol - sken nyss ett flyg - tigt moln för - tog. Och

står så grå - a fjel - lar med hö - ga fu - ror på, De sä - ga ie - ke
 ner vid qvarnen mull - rar en bäck sin stil - la sång, Med stäf - van på sitt

mäng - a ord, dock lyssnar du än - då. Säg, kän - ner du de fjel - lar väl, de
 huf - vud ser du flie - kan gå på spång. Säg, kän - ner du de sko - gar väl, de

strän - der och de ö - ar väl? De al - la bil - da taf - lan af den kä - ra
 äng - ar och de te - gar väl? De al - la bil - da taf - lan af den kä - ra

hygd, Som skug - ga - de din vag - ga, fo - stra - de den dygd, Den
 bygd, Som skug - ga - de din vag - ga, fo - stra - de den dygd, Den

dygd, som fram-för al - la blef Sven - ska män - ners dom: Att
 dygd, som fram-för al - la blef Sven - ska flic - kors lott: Att

cresc.
 bär - ra hjer - tat högt och stolt af ä - del fat - tig - dom. Säg, kän - ner du, säg,
 lä - ra mun - nen ti - ga still, och ö - gat ta - la blott. Säg, kän - ner du, säg,

p **p** **f** Chor

ad lib. Solo. Chor ad lib. **cresc.**
 kän - ner du de fjel - lar väl? de fjel - lar väl? De al - la bil - da
 kän - ner du de sko - gar väl? de sko - gar väl? De al - la bil - da

sf. **dim.** **cresc.** **sf.**
 taf - lan af den kä - ra bygd, Som slaug - ga - de din vag - ga,
 taf - lan af den kä - ra bygd, Som slaug - ga - de din vag - ga,

dim. **p** **cresc.**
 fo - stra-de den dygd, Den dygd, som fram-för al - la blef Sven - ska män - ners
 fo - stra-de den dygd, Den dygd, som fram-för al - la blef Sven - ska flic - kors

dim. **p**
 dom: Att bär - ra hjer - tat högt och stolt af ä - del fat - tig - dom.
 lott: Att lä - ra mun - nen ti - ga still, och ö - gat ta - la blott.

Vallhjons-sång.

A. F. Lindblad.

183.

Vivace.

Piano.

Jag val - lar så tro - gen, Ha -
Jag val - lar så tro - gen, Ha -
Jag val - lar så tro - gen, Ha -

la, ha - la, ha - la! Min hjord ut - i sko - - gen. Ha -
 la, ha - la, ha - la! Min hjord ut - i sko - - gen. Ha -
 la, ha - la, ha - la! Min hjord ut - i sko - - gen. Ha -

p

la, ha - la, ha - la! Så kom då, min snälla, Ha - la! ha - la! Och
 la, ha - la, ha - la! Små sy - sko - nen sit - ta, Ha - la! ha - la! På
 la, ha - la, ha - la! Hör hun - den, han skäl - ler, Ha - la! ha - la! Och

pp *f*

ring på din skäl - la! Ha - la! ha - la! Och val - - - la - - re -
 grin - den och tit - ta, Ha - la! ha - la! Och un - - - dra, om
 vind - flö - jeln gnäl - ler, Ha - la! ha - la! Nu ä - - - ro vi

pp *f*

gos - sen, han sit - ter på sten, ————— Och
 bror ej skall kom - ma i - - gen. ————— Fast
 hem - ma, fast vä - gen var lång. ————— Och

cresc.

sjung - - - er sin vi - sa i sko - gen al - - len? _____
 sol gått i sko - gen, de vän - ta mig än. _____
 sjung - - - a, det gör jag väl än - nu en gång. _____

cresc.

Ha - la! _____ Men fåg - lar - ne qvittra, Och
 Ha - la! _____ Dock vil - le jag ve - ta Hvad
 Ha - la! _____ Och då skall min flicka, Till

dim.   p

strå - lar - ne glitt - ra, Ha - la! _____ men
 hon mån - de he - ta, Ha - la! _____ dock
 punkt och till pric - ka, Ha - la! _____ och

f   dim.

fåg - lar - ne qvitt - ra, och strå - lar - ne glitt - ra, Och ek - or - ren hop - par på
 vil - le jag ve - ta hvad hon mån - de he - ta, Som en gång blir val - la - rens
 då skall min flic - ka, till punkt och till pric - ka, få hö - ra min val - la - re -

p

gren, Ha - la, ha - la, ha - la! och ek - or - ren hop - par på
 vän, Ha - la, ha - la, ha - la, ha - la! som en gång blir val - la - reps
 sång, Ha - la, ha - la, ha - la, ha - la! få hö - ra min val - la - re -

gren, Ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la! och
 vän, Ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la! som
 sång, Ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la, ho ha - la! få

ek - or - ren hop - par på gren.
 en gång blir val - la - rens vän.
 hö - ra min val - la - re - sång.

cresc.

Mitt läseri.

A. E. Lindblad.

184.

Moderato.

Piano.

Moderato.

Jag har min lust och mitt sinne för mig,

Ål skar ej mycket ett bra skande väsen, Sö ker mig ger na en

un dan gömd stig, Der jag får språ ka med blom mor och grä sen.

Tyst i min vrå Ser jag än då, Ser u tan fa sa, Hur där ska per ra sa,

Ty på ett stäl - - le står, jag lust det sist i år,

p cresc. f

— Att hur' det går, att hur' det går, ja, hur' i verl - den

pp cresc. f

in det går, Guds god - het, Guds god - het

dim. p f

läng - re, längt läng - re än där - - ska - - pen når.

p f p p

Helsing-sång.^{*)}
A.E. Lindblad.⁺⁺⁾

Andante.

Sång.

Den bli - da, skö - na sång-ar - ön, Som speg - lar sig i
Mitt ung - a hjer - ta ti - digit slog Vid vall-horns ljud ur

185.

Piano.

Ö - ster-sjön, Ut - i dess haf - om - slut-na dal, Der lär - ka sjöng och
dal och skog. Hur' lyd - des jag ej mång-en qväll På mo - ders sång vid

näk - ter - gal, Min vag - ga stod vid enk - el härd, Men kär - lek kring min
spiselns bäll! Det dröjde ej, en vac - ker dag Jag bör - ja' sjung - a

huf - vudgärd Dock blommor ströd - - - - de.
ock - så jag Så godt jag kun - - - - de.

^{*)} Skrifven för Fredrika Andrées första uppträdande efter hennes återkomst till Sverige är 1859.

⁺⁺⁾ På grund af nogle af sangerskuns fader for det tillfællet skrifne verser.

Più agitato, ma non troppo presto.

Dock, en längtan

tog mig; Kan ske den be drog mig,

Men mot fjer ran kust jag snart mi na ving ar sträckte.

Der min lå - ga när - des, Brann, men ock för -
 tär - des. Sång - ens konst med hög - re fart
 ny - a tank - ar väck - te. Gran - na ljud om -
 su - sa nu mitt spän - da ö - ra,
 Mäng - a mig för - tju - sa, men än - nu fler min küns - la

stö - ra, Ro - sen har sin tagg; Gul - det har sin slagg;
p *cresc.*

Och hvad mest är grant Är ej der - för'
p *rit.*

a tempo
 sant. Å - - ter längtan tog mig, Nu den ej be -
pa tempo

drog mig, Min - - nen vak - nat i min själ
f

Från ett land, jag kän - ner't väl! Dess blå - a våg när sist jag såg.
f *p* *rit.*

a tempo.

Al - drig går det ur min håg,
f a tempo

This system contains three staves. The top staff has lyrics in Swedish. The middle staff has a dynamic marking *f a tempo*. The bottom staff has a dynamic marking *p*.

dess blå - a

cresc.

This system contains three staves. The lyrics "dess blå - a" appear above the top staff. The middle staff has a dynamic marking *cresc.* The bottom staff has a dynamic marking *f*.

våg nä sist jag såg, nä sist jag

p

cresc.

This system contains three staves. The lyrics "våg nä sist jag såg, nä sist jag" appear above the top staff. The middle staff has a dynamic marking *p*. The bottom staff has a dynamic marking *cresc.*

såg, ack! al drig går det

p

p

This system contains three staves. The lyrics "såg, ack! al drig går det" appear above the top staff. The middle staff has a dynamic marking *p*. The bottom staff has a dynamic marking *p*.

ur min håg.

p

This system contains three staves. The lyrics "ur min håg." appear above the top staff. The middle staff has a dynamic marking *p*. The bottom staff has a dynamic marking *p*.

115

Andante

fo - ster - jord! du är mig kär, Och der - för' är jag
å - ter här. Du mod och kraft på konstens haf Mig med ditt för - sta
bi - fall gaf. Hvad bor - ta allt man vin - na må, Ack! hem - ma är det
bäst än - då Hos kä - ra vän - - - - - net.

"Tyst, låts om ingenting!"

Alida.

Sång.

Allegretto con moto.

186.

Piano.

När ing - - en hör _____ mig, mång - - en
 Då sväf - - var jag _____ dit läng - - tan

mf

gång _____ Jag stäm - - mer upp _____ min lil - - la
 för, _____ Och kä - - ra rö - - sters hvisk - - ning

sång. _____ Då låts jag som _____ jag ha - - de
 hör. _____ än jag i ty - - sta skug - - gan

snil - - le, Som om jag kun - - de hvad jag - -
 kla - - gar De skö - - na, säl - - la flyd - - da - -

cresc. *dim.*

vil - - le.) Men kom - mer, kommer någon, då tyst; ack,
 da - - gar.) f pp

tyst! Men kom - - mer någon, ja, kom - - mer

någon, då tyst, tyst, tyst, tyst, låts om ing - en -
 ting, låts om ing - en - ting, låts om ing - en -

ting! Var tyst!

sempre pp pp

"Venez, mon enfant!"

Victor Hugo.

Sång.

Allegretto con moto.

187.

Piano.

**12**

Venez, _____ ve-nez, mon enfant, ri-

ez, _____ chan-tez, _____ cou-rez! Votre oeil _____ me jet-te-ra

quel - ques ray - ons do - rés. Venez,

parlando

ve-nez,
ri - ez,
courez,
chan-

tez,
ri - ez,
courez,
chan-

cantando

tez!
Votre voix charme - ra,
votre voix charme - ra,
charme - ra mes

ben - res.
C'est la seule en ce mon - de,

cresc.
f
dim.

où rien ne nous sou-rit, Qui vien - ne du déhors sans
p *cresc.* *f* *p*

trou - - bler dans l'esprit Les choeurs, — les choeurs — des
p *cresc.*

voix in - té - ri - en - - res. Ve - nez, — ve - nez, mon en-fant, ri -
dim. *p*

ez, — chantez, courez! Votre oeil — me jet-te-ra quel - ques ra-yons dorés.
cresc. *p* *f*

Ve..nez, _____ ve..nez, _____ ri..

p

cresc.

ez, courez, chan..tez, ri .. ez, courez, chan..

p

p

tez! Votre voix _ charme - ra, _____ votre voix charme - ra, _____ charme - ra mes

heu .. res.

Tonen.

Björnsterne Björnson.

Sång.

I sko - gen små - gut - ten gik da - gen
Gut - ten en flöj - te af sel - je
To - nen, den hvi - sked og nævn - te
Tidt, när han sov, den til ham
Vil - de den fan - ge og våg - ned
"Her - re, min Gud, tag - mig der -
Her - ren, han sva - red: "den er din

188.

Piano.

mf *p*

lang,	gik	da - gen
skar,	af	sel - je
sig,	og	nævn - te
smög,	den	til ham
brat,	og	våg - ned
ind,	tag	mig der -
ven,	den	er din

lang.	Der hav - - de han hört slig en un - der - lig
skar,-	Og próv - - de om to - - nen der - in - - de
sig,	Men bedst som han lyd - - de, den lüb sin
smög,	Og o - - ver hans pan - - de med el - - skov
brat;	Men to - - nen hang fast i den ble - - ge
ind;	Ti to - - nen har fä - - et mit he - - le
ven;	Skönt al - - drig en ti - - me du e - - jer

*mf**p**f*

sang,
var,
vej,
strög,
nat,
sind,
den,

der
og
men
og
men
ti
skönt

hav - - de han hört slig en un - - der - lig
 pröv - - de, om to - - nen der - in - - de
 bedst som han lyd - - de, den lüb sin
 o ver hans pan - - de med el - - skov
 to - - nen hang fast - - i den ble - - ge
 to - - nen har fä - - et mit he - - le
 al - - drig en ti - - me du e - - jer

ritard.

sang.
var.
vej.
strög.
nat.
sind!"
den."

a tempo

I barndomshemmets trädgård.

E. Bäckström.

Sång.

Andante con moto, quasi allegretto.

189.

Piano.

Lin - - dar, der min lef - - nads sa - ga Run - - nit opp i

3 3
mf p

ljus och vår! Vin - - dar blott af som - mar dra - ga Hän till e - der

3 3
mf cresc.
f dim.

år från år. Fri - - den, himlens mor - gon-gåf - va, Vän - ligt är hos

p dol. cresc. f

er för dröjd, Ti - - den lå - ter er blott sof - va För att väckas upp, väckas

dim. p

opp till fröjd.

dim.

Ta - - len! Om jag skul - le i - la Till den fri - stad,

pp   *mf*   *p*

som I byggt, Da - - len, derhvarflägt får hvi - la, Och der sip - pans

mf   *cresc.*   *f*   *dim.*

lif är tryggt, Un - - nen I mig en - sam ing - en Vår lik den jag

p   *p dol.*   *cresc. f*

for - dom drömt? Kun - - nen I ej ge mig ving - en, vingen som jag glömt,

dim.   *p*

vingen, som jag glömt, som hos er, som hos
p *p* *cresc.*

er, som hos er, som hos er jag
f *dim.* *p*

glömt?

cresc. *f* *dim.*

Adagio.

"Där - - ligt," bör jag att I su - - sen,

pp *mf* *cresc.* *p*

"Så du tig - ger, vils - - ne man! Vår - - ligt so - len

p

en för - fra - sen Stam ej ä - ter smye - ka kan.

cresc.

dim.

p

På vår hemfrid må ditt sinne Hop - pas först, du

p

cresc.

cresc.

verl - - dens slaf!

Då vår susning

är ditt minne,

Och din vag - - gas krets din graf?"

ritard.

a tempo

cresc.

p

Min mammas förklädsband.

Olof Stig.

Sång.

Jag ser mig sjelf
Men büst i syss - - - - -
en li - ten
lor - na hon

190.

Piano.

p

en
gickMed svart-sjuk ef - ter - häng - senhet, Små
Hon stan - na - de och såg sig om; Ett

tul - tan - de på kor - ta ben, Be - stän - - digt i min
le - en - de, en kyss jag fick, Jag vet så väl hvar -

p staccato

cresc.

p

mam - mas fjät,
af det kom:Och tro - - - get
Det var min

f

dolce

hål - lan - de i hand
spä - da bar - na - hand,

En snibb af
Som drog i

hen - - nes,
ben - - nes,

en snibb af
som drog i

ritard.

hen-nes förkläds - band.
hen-nes förkläds - band.

ritard. p

a tempo

Och in i senaste minut
Jag höll deri så envist fast,
Att när ur bo't jag släpptes ut
Jag kände huru nänting brast;
Och ännu håller jag i hand
En bit af hennes,
en bit af mammas förklädsband.

Jag fäst dig, möderneklenod,
Som hederstecken på mitt bröst.
Du hjälper mig att vara god,
Du manar med min mammas röst;
Och ingen kung i något land
Kan ge ett bättre,
kan ge ett präktigare band.